Міністерство освіти і науки України
Донецький національний університет імені Василя Стуса

НАКАЗ

23.04.2020 **м. Вінниця** № 126/05

Про введення в дію
Кодексу академічної доброчесності
та корпоративної етики

На виконання ухвали Вченої ради Донецького національного університету імені Василя Стуса від 27 вересня 2019 року (Протокол № 2) та Постанови конференції трудового колективу від 21 лютого 2020 року (Протокол № 2).

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити та ввести в дію Кодекс академічної доброчесності та корпоративної етики Донецького національного університету імені Василя Стуса, що додається.
2. Скасувати наказ від 22 грудня 2016 року № 390/05 та наказ від 05 травня 2017 року № 131/05.
3. Рекомендувати голові Вченої ради Загнітку А. П. забезпечити призначення 3 постійних членів із числа науково-педагогічних працівників та/або наукових працівників Університету до складу Комісії з питань академічної доброчесності та корпоративної етики.
4. Рекомендувати виконуючому обов'язки голови Студентської ради Гук-Сатайкіну О. І. забезпечити призначення 3 постійних членів із числа студентів денної форми навчання Університету до складу Комісії з питань академічної доброчесності та корпоративної етики.
5. Начальнику загального відділу Павліновій Я. Є. довести зміст цього наказу до відома осіб, зазначених у наказі.
6. Контроль за виконанням цього наказу покласти на проректора з наукової роботи Хаджинова І. В.

Ректор Р. Ф. ГРИНЮК

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

ЗАТВЕРДЖЕНО:
Рішення Вченої ради ДонНУ
імені Василя Стуса

від «27» вересня 2019 року
(Протокол № 2)

ЗАТВЕРДЖЕНО:
Постанова Конференції трудового
колективу ДонНУ
імені Василя Стуса
від «21» лютого 2020 року
(Протокол № 2)

ВВЕДЕНО В ДІЮ:
Наказ ректора від «23» квітня 2020
року №126/05

КОДЕКС АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА КОРПОРАТИВНОЇ ЕТИКИ ДОНЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТУСА

Вінниця - 2020

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Кодекс академічної доброчесності та корпоративної етики Донецького національного університету імені Василя Стуса (далі– Кодекс) є складовою системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти в Донецькому національному університеті імені Василя Стуса (далі – Університет), встановлює моральні принципи і загальні етичні норми у відносинах між учасниками освітнього процесу під час виконання ними своїх обов'язків, які базуються на положеннях чинного законодавства України, Бухарестської декларації етичних цінностей і принципів вищої освіти в Європі, Статуту Університету, Стратегії розвитку Університету 2017-2025 рр., Правил внутрішнього трудового розпорядку Університету та інших чинних в Університеті локальних нормативних актів, на підставі яких розроблено Кодекс.

1.2. Метою Кодексу є формування в Університеті демократичних відносин між учасниками освітнього процесу, розвиток корпоративної культури, утвердження і застосування в освітньому процесі правил корпоративної етики, встановлення принципів та норм академічної доброчесності, забезпечення академічної свободи, сприятливого морально-психологічного клімату в колективі та позитивного іміджу Університету.

1.3. Завдання Кодексу:

– збагачувати систему традиційних корпоративних настанов національної освітньої системи академічної науки новаціями світової освітньої сфери;

– забезпечувати практичне втілення і дотримання в освітньому процесі та науковій діяльності Університету правил академічної доброчесності учасниками освітнього процесу;

– закріплювати і забезпечувати дотримання високих стандартів етичної поведінки і корпоративних цінностей як усередині колективу, так і з зовнішніми аудиторіями;

– підтримувати та виховувати корпоративний дух, зміцнювати атмосферу довіри, взаємної поваги, порядності і чесності в колективі.

1.4. У цьому Кодексі поняття та терміни вживаються у такому значенні:

діловий етикет – порядок взаємодії і поведінки учасників освітнього процесу у процесі освітньої і наукової діяльності, включаючи ділове листування, спілкування, прийом на роботу, звернення до керівництва тощо;

інтелектуальна власність - особисті немайнові та/або майнові права на результати інтелектуальної діяльності, які охороняються законодавством України;

корпоративна етика – система принципів, цінностей, переконань, норм поведінки і взаємовідносин, носієм якої є учасники освітнього процесу;

корпоративний дух – атмосфера в університетській спільноті, яка формується в результаті прагнення її членів реалізувати Місію і цінності Університету, досягти єдиної мети і спільного успіху через механізми згуртування, усвідомлення спільності цілей та гармонізації взаємовідносин в Університеті;

наукова етика – сукупність визнаних в академічній спільноті моральних принципів й адміністративних норм в сфері наукової і педагогічної діяльності;

Інші терміни вживаються у значенні Закону України «Про вищу освіту», «Про освіту».

1.5. Основи академічної доброчесності та корпоративної етики впроваджується в Університеті через систему таких принципів:

взаємоповага – моральна позиція із вираження поваги до гідності учасників освітнього процесу незалежно від соціального статусу, їх зацікавленостей і переконань, свободи і довіри, неспричинення моральної або фізичної шкоди, прийняття і розуміння протилежних думок та наукових ідей;

відповідальність – свідоме ставлення учасників освітнього процесу до вимог суспільних обов'язків та етичних принципів (суспільної необхідності, соціальних завдань, моральних засад і цінностей), корпоративних норм (освітнього законодавства, посадових інструкцій, службових положень),

здатність усвідомлювати соціальне значення власної діяльності і відповідати за її результати, розуміти наслідки невідповідності їхньої поведінки корпоративним етичним принципам та визначеним законом юридичним нормам, якими мають керуватися учасники освітнього процесу;

законність – суворе дотримання учасниками освітнього процесу вимог нормативно-правових актів України всіх рівнів (законодавчих, підзаконних і локальних нормативно-правових актів, Університету); політика Університету заснована на верховенстві права, єдності і доцільності законності, рівності перед законом, гарантуванні прав і свобод учасників освітнього процесу, невідворотності покарання, взаємозв'язку законності, моральності, культури;

справедливість – відповідність прав і обов'язків, неупередженість взаємовідносин і об'єктивне оцінювання навчальної, дослідницької, наукової і трудової діяльності учасників освітнього процесу;

толерантність – здатність людини вступати в комунікацію на основі поваги до її індивідуальності й свободи, визнання легітимності законних інтересів іншого, що не розходяться з мораллю, відмова від домінування, відвертість по відношенню до досвіду іншого учасника освітнього процесу, готовність до діалогу і розширення власної практики спілкування;

транспарентність – інформаційна відкритість для суспільства, доступ до інформаційних ресурсів з питань освітньої, наукової, господарської діяльності Університету (крім законодавчо обмежених сфер) шляхом використання традиційних і новітніх цифрових сервісів;

чесність – дотримання моральних якостей учасниками освітнього процесу, що відображають принциповість позиції, щирість до колег, вірність переконанням, правдивість у колективі реалізовані у процесі освітньої, наукової і трудової діяльності, здійсненні політики протидії обману і будь-яким формам нечесної поведінки учасників освітнього процесу.

1.6. Кожен учасник освітнього процесу наділений правом вільно обирати свою громадянську та наукову позицію, яка проголошується відкрито на етапах обговорення рішень та внутрішніх документів. У разі їх розбіжності зі

Стратегією розвитку Університету 2017-2025 рр., його місією і цілями особа має право відстоювати обрану нею позицію тільки від власного імені. Особа, яка наділена адміністративно-управлінськими функціями, має уникати публічних висловлювань, що негативно впливають на імідж Університету.

1.7. Офіційне висвітлення діяльності Університету та напрямів його розвитку, ходу реалізації Стратегії може здійснювати ректор Університету або особа за його дорученням.

1.8. Дія Кодексу поширюється на всіх учасників освітнього процесу Університету.

2. АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

2.1. Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає:

– посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

– дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

– надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;

– контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти;

– об'єктивне оцінювання результатів навчання.

2.2. Дотримання академічної доброчесності здобувачами вищої освіти передбачає:

– самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

– посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

– дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;

– надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

2.3. Порушенням академічної доброчесності вважається:

Плагіат – оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору.

Академічний плагіат - оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства.

Академічним плагіатом є:

– відтворення в тексті наукової роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі тексту іншого автора (інших авторів), обсягом від речення і більше, без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту;

– відтворення в тексті наукової роботи, повністю або частково, тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту;

– відтворення в тексті наукової роботи наведених в іншому джерелі цитат з третіх джерел без вказування, за яким саме безпосереднім джерелом наведена цитата;

– відтворення в тексті наукової роботи наведеної в іншому джерелі науково-технічної інформації (крім загальновідомої) без вказування на те, з якого джерела взята ця інформація;

– відтворення в тексті наукової роботи оприлюднених творів мистецтва без зазначення авторства цих творів мистецтва.

2.4. Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

Самоплагіатом є:

– дуплікація публікацій - публікація однієї і тієї самої наукової роботи (цілком або з несуттєвими змінами) в декількох виданнях, а також повторна публікація (цілком або з несуттєвими змінами) раніше оприлюднених статей, монографій, інших наукових робіт як нових наукових робіт;

– дублювання наукових результатів - публікація одних і тих самих наукових результатів в різних статтях, монографіях, інших наукових працях як нових результатів, які публікуються вперше;

– подання у звітах з виконання наукових проектів результатів, що містилися у попередніх роботах, як отриманих при виконанні відповідного проекту;

– агрегування чи доповнення даних - суміщення старих і нових даних без їх чіткої ідентифікації з відповідними посиланнями на попередні публікації;

– дезагрегування даних - публікація частини раніше опублікованих даних без посилання на попередню публікацію;

– повторний аналіз раніше опублікованих даних без посилання на попередню публікацію цих даних та раніше виконаного їх аналізу.

2.5. Фабрикація – вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі чи наукових дослідженнях.

2.6. Фальсифікація – свідома зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень.

Фальсифікація може передбачати викривлення інформації про інструменти дослідження, матеріали чи процеси. Маніпулювання зображеннями чи поданням даних в інший спосіб, що спотворює дані або змушує занадто багато читати між рядками, також може вважатися фальсифікацією.

Фальсифікація може стосуватися неповного або свідомо викривленого опису методик дослідження з метою приховування:

– виявлених авторами методичних помилок;

– використання застарілого або непридатного для відповідних досліджень обладнання;

– застосування непридатних для цілей дослідження алгоритмів та програмного забезпечення;

– інших хиб, що могли вплинути на достовірність, точність і надійність представлених результатів;

– фальсифікацією також є надання неповної або викривленої інформації про апробацію результатів досліджень та розробок.

2.7. Списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання.

До списування може бути зараховано:

– здавання або репрезентацію різними особами робіт з однаковим змістом як результату власної навчальної діяльності;

– написання чужих варіантів завдань на контрольних заходах;

– використання системи прихованих сигналів (звукових, жестових та ін.) при виконанні групових контрольних заходів з однаковими варіантами;

– несамостійне виконання завдань у випадках, коли не дозволяється отримання допомоги, або незазначення інформації про отриману допомогу, консультації, співпрацю тощо;

– отримання іншої несанкціонованої допомоги при виконанні тих завдань, які передбачають самостійне виконання.

2.8. Обман – надання завідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування.

Крім зазначених вище формами обману також є:

– імітація освітньої та наукової діяльності;

– неправдиве співавторство:

– приписування співавторства особам, які не брали кваліфікованої участі у дослідженні та підготовці публікації (зокрема це стосується зарахування до авторів керівників установ і підрозділів, які безпосередньо не брали участі у виконанні роботи, працівників чи студентів, які здійснювали лише технічну допомогу, тощо);

– невключення до співавторів осіб, які брали активну кваліфіковану участь у дослідженні та підготовці публікації, зокрема у постановці цілей та завдань роботи, формулюванні її висновків, розробці алгоритмів, аналізі результатів експериментів та розрахунків, написанні тексту тощо;

– свідоме викривлення посилань на джерела, свідоме викривлення інформації, що міститься у джерелах, на які зроблені посилання (в деяких випадках це може також бути академічним плагіатом);

– проходження процедур контролю та оцінювання результатів навчання підставними особами;

– продаж, поширення, постінг або публікація курсів лекцій, роздаткових матеріалів, записів або іншої інформації, наданої викладачем, а також використання їх для будь-яких комерційних цілей без письмового дозволу викладача;

– симуляція погіршення стану здоров'я, хвороби з метою уникнення контрольних заходів;

– отримання копії екзаменаційних білетів, питань чи завдань раніше, ніж буде дозволено викладачем;

– недозволене співробітництво, зокрема при виконанні студентських проектів, що подаються як результати самостійної роботи; використання недозволеної допомоги при виконанні індивідуальних та контрольних завдань;

– повторне подання здобувачами освіти письмових робіт, які вже подавалися як звітність з інших дисциплін, без дозволу викладача;

– підробка підписів в офіційних документах (залікових книжках, актах, звітах, угодах тощо);

– надання відгуків або рецензій на наукові або навчальні роботи без належного проведення їх експертизи;

– надання закладом вищої освіти або його працівниками недостовірної інформації про заклад, його освітні програми, систему оцінювання, результати навчання, конкурси тощо;

– неправдиві повідомлення здобувачів освіти про події, які вимагають припинення освітнього процесу, перенесення контрольних заходів тощо (техногенні аварії, стихійні лиха, загроза вибуху тощо).

2.9. Хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі.

До хабарництва, зокрема, можуть бути зараховані одержання, провокування або пропонування неправомірної вигоди за отримання позитивної або вищої оцінки при складанні будь-якого виду поточного та підсумкового контролю, а також будь-яких інших переваг у навчальній, дослідницькій чи трудовій діяльності; примусові благодійні внески та примусова праця здобувачів освіти та/або їх батьків; примусове надання освітніх послуг (примусове репетиторство); деякі випадки конфлікту інтересів та ін.

2.10. Необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

Це порушення охоплює будь-які випадки свідомого завищення або заниження оцінок викладачами. Зокрема, це може бути: використання різних підходів і критеріїв при оцінюванні однотипних робіт різних здобувачів освіти; навмисне створення нерівних умов для різних здобувачів тощо.

Надання та/або отримання будь-яких необґрунтованих переваг в освітній, дослідницькій чи трудовій діяльності учасникам освітнього процесу, у тому числі через родинні та інші неформальні зв'язки, застосування тиску на осіб, що приймають відповідні рішення.

До необ'єктивного оцінювання також може бути зараховано використання незрозумілої здобувачам освіти системи оцінювання; невчасне повідомлення здобувачів освіти про систему оцінювання результатів навчання; створення системи оцінювання, що не відповідає декларованим цілям та завданням теми, дисципліни, практики, освітньої програми тощо.

2.11. За порушення академічної доброчесності педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники закладів вищої освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

– відмова у присудженні наукового ступеня чи присвоєнні вченого звання;

– позбавлення присудженого наукового (освітньо-наукового) ступеня чи присвоєного вченого звання;

– відмова в присвоєнні або позбавлення присвоєної кваліфікаційної категорії;

– позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи займати визначені законом посади.

2.12. За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

– повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);

– повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;

– відрахування із закладу освіти;

– позбавлення академічної стипендії;

– позбавлення наданих закладом освіти пільг з оплати навчання.

2.13. Академічна відповідальність не є різновидом юридичної відповідальності і не заважає притягненню осіб до юридичної (кримінальної, адміністративної, цивільної чи дисциплінарної) відповідальності у випадках, передбачених законами.

2.14. Порядок виявлення та встановлення фактів порушення академічної доброчесності визначається цим Кодексом.

3. КОРПОРАТИВНА ЕТИКА

3.1. Дотримання корпоративної етики передбачає:

– шанобливе ставлення до історії і здобутків Університету, елементів його корпоративної символіки: гімну, прапора, емблеми, логотипу;

– сприяння збереженню та примноженню традицій Університету через діяльність всіх учасників освітнього процесу, підвищенню престижу Університету своїми досягненнями у навчанні, науці, спорті, творчості;

– усвідомлення учасниками освітнього процесу, що їхня академічна діяльність та усі види позанавчальної діяльності мають сприяти розвитку позитивної репутації Університету;

– дотримання Правил внутрішнього трудового розпорядку Університету;

– культуру зовнішнього вигляду учасників освітнього процесу;

– дотримання правил високих стандартів ділової етики у веденні переговорів, у тому числі телефонних. Переговори мають вестися у спокійному, ввічливому, доброзичливому тоні.

3.2. Порушеннями правил корпоративної етики вважаються:

3.2.1. наявність конфлікту інтересів, тобто суперечність між приватними інтересами учасників освітнього процесу та їх посадовими обов'язками;

3.2.2. образлива, некоректна та агресивна поведінка щодо інших учасників освітнього процесу, що може бути виказана словами та/або діями, сексуальні домагання;

3.2.3. дискримінація щодо (стосовно) інших осіб на підставі академічного статусу, а також за національною, расовою, статевою чи іншою приналежністю, за повідомлення про можливі факти корупційних або

пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України "Про запобігання корупції";

3.2.4. порушення порядку використання брендбуку в різноманітних заходах, не пов'язаних з діяльністю Університету;

3.2.5. ведення в Університеті політичної, релігійної та іншої пропаганди;

3.2.6. поширення неправдивої і компрометувальної інформації про інших учасників освітнього процесу та/або Університет в цілому;

3.2.7. порушення норм моралі, зокрема негідне поводження у громадських місцях, використання ненормативної лексики;

3.2.8. фаворитизм, протекціонізм, тобто надання будь-якому учаснику освітнього процесу необґрунтованих переваг матеріального чи нематеріального характеру, зумовлене особистими, сімейними, дружніми чи іншими позаслужбовими стосунками;

3.2.9. вчинення дій, що перешкоджають здійсненню навчального, наукового та творчого процесів;

3.2.10. агресія проти інших учасників освітнього процесу, сексуальні домагання;

3.2.11. перевищення повноважень, публічні висловлювання, що виходять за межі компетенції учасників освітнього процесу.

3.3. У разі вчинення вищевказаних порушень, причетна до цього особа має здійснити усе можливе для мінімізації та/або усунення негативних наслідків.

4. КОМІСІЯ З ПИТАНЬ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ТА КОРПОРАТИВНОЇ ЕТИКИ

4.1. Комісія з питань академічної доброчесності та корпоративної етики (далі Комісія) – це незалежний орган, що діє в Університеті з метою дотримання учасниками освітнього процесу норм цього Кодексу.

4.2. Комісія наділена такими повноваженнями:

– проводити інформаційну роботу щодо популяризації принципів академічної доброчесності та професійної етики науково-педагогічних, педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти;

– ініціювати, проводити та підтримувати дослідження з академічної доброчесності, якості освіти та наукової діяльності;

– готувати пропозиції щодо підвищення ефективності впровадження принципів академічної доброчесності в освітню та наукову діяльність Університету;

– надавати рекомендації та консультації щодо способів і шляхів більш ефективного дотримання норм Кодексу;

– одержувати, розглядати, здійснювати аналіз заяв щодо порушення норм Кодексу та готувати відповідні висновки;

– залучати до своєї роботи експертів з тієї чи іншої галузі, а також використовувати технічні і програмні засоби для достовірного встановлення фактів порушення норм академічної доброчесності за поданою заявою;

– сприяти попередженню випадків академічної недоброчесності.

4.3. Комісія складається з 9 постійних членів і утворюється наказом ректора Університету у такий спосіб:

– Вчена рада Університету визначає трьох постійних членів із числа науково-педагогічних працівників та/або наукових працівників Університету;

– Студентська рада Університету визначає трьох постійних членів із числа студентів денної форми навчання Університету;

– Ректор Університету визначає трьох постійних членів з числа штатних працівників Університету.

4.4. Комісія утворюється строком на три роки, які обчислюються від дня набрання чинності відповідним наказом.

За необхідності Комісія може залучати інших осіб, які володіють спеціальними знаннями щодо предмету розгляду і можуть підтвердити або спростувати наявність порушення з правом дорадчого голосу.

4.5. Голова Комісії обирається членами Комісії на її засіданні до спливу терміну повноважень Комісії.

Голова Комісії веде засідання, підписує протоколи та рішення тощо.

4.6. Комісія зі свого складу на першому засіданні обирає заступника Голови та секретаря. За відсутності Голови його обов'язки виконує заступник. Повноваження щодо ведення протоколу засідання, технічної підготовки матеріалів до розгляду їх на засіданні тощо здійснює секретар.

4.7. Суб'єкти, визначені пунктом 4.3. цього Кодексу, мають право своїм мотивованим рішенням відкликати визначених ними постійних членів за умови обов'язкового призначення нових.

Суб'єкти, визначені пунктом 4.3. цього Кодексу, можуть додатково визначити постійних членів Комісії у випадках дострокового припинення повноважень раніше рекомендованими членами Комісії.

Строк призначення постійних членів, які рекомендуються замість тих, чиї повноваження припинилися не може бути більшим, аніж строк повноважень Комісії визначений відповідно до пункту 4.4. цього Кодексу.

4.8. Повноваження постійних членів Комісії можуть бути припинені:

– у зв'язку із припиненням трудових відносин із Університетом або внаслідок переведення (переміщення) на іншу посаду, яка не відповідає критеріям, за якими вони були призначені – з моменту, коли відповідні обставини мали місце;

– у зв'язку із відрахуванням, завершенням навчання, переведенням на заочну форму навчання або іншого закладу вищої освіти, академічною відпусткою здобувача вищої освіти Університету - з моменту, коли відповідні обставини мали місце;

– у зв'язку з їх відкликанням – з моменту прийняття такого рішення;

– за власним бажанням – з моменту, коли рішенням суб'єкта, визначеного пунктом 4.3. цього Кодексу, буде призначено нового члена.

4.9. Комісія може здійснювати свої повноваження без постійних членів, повноваження яких припинилися, за умови, що кількість її постійних членів

складатиме не менше ніж дві третини її складу, який визначений пунктом 4.3. цього Кодексу.

4.10. Комісія працює відповідно до затвердженого нею на першому засіданні плану роботи на календарний рік.

Щороку Голова звітує про результати роботи Комісії. Відповідний звіт публікується на офіційному сайті Університету.

4.11. Організаційною формою роботи Комісії є засідання.

Засідання можуть бути чергові, що проводяться у визначені планом роботи строки та позачергові, які скликаються при необхідності вирішення оперативних та нагальних питань.

4.12. Засідання Комісії вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше ніж дві третини її постійних членів.

4.13. Рішення приймаються відкритим голосуванням. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини присутніх на засіданні постійних членів Комісії.

4.14. У випадку, коли голоси розподіляються порівну, на цьому ж засіданні проводиться повторне голосування. У випадку, якщо голоси знову розподіляються порівну, приймається те рішення, за яке проголосував Голова (його заступник – у разі відсутності на засіданні Голови).

4.15. За результатами засідання Комісії складається протокол, який підписується Головою (його заступником) та секретарем.

4.16. Комісія наділяється правом отримувати і розглядати заяви щодо порушення Кодексу та надавати пропозиції ректору Університету щодо розв'язання ситуації, яка стала предметом розгляду Комісії.

4.17. Результати роботи Комісії можуть бути відображені у звітах органів управління та громадського самоврядування Університету.

5. ПОРЯДОК ВСТАНОВЛЕННЯ ФАКТІВ ПОРУШЕННЯ НОРМ КОДЕКСУ ТА ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

5.1. Будь-який учасник освітнього процесу може звернутися до Комісії із заявою про порушення норм Кодексу, внесення пропозицій або доповнень.

5.2. Будь-який учасник освітнього процесу, якому стали відомі факти порушення норм Кодексу чи підготовки про можливість такого порушення, може звернутися до Голови або секретаря Комісії з письмовою заявою. У заяві обов'язково зазначаються особисті дані заявника (П.І.Б., контактні дані: адреса, телефон, місце роботи, посада, курс, група, особистий підпис). Анонімні заяви чи заяви, викладені в некоректній формі, Комісією не розглядаються.

Подані документи аналізуються комісією, а в разі необхідності залучаються відповідні фахівці (див. п. 4.2.) протягом 30 календарних днів.

5.3. На засідання Комісії запрошуються заявник та особа, щодо якої розглядається питання щодо порушення Кодексу.

5.4. За результатами проведених засідань Комісія ухвалює вмотивовані рішення у формі висновку про наявність чи відсутність порушень норм Кодексу. Зазначений висновок має рекомендаційний характер, подається ректору для подальшого вживання відповідних заходів та заявнику для ознайомлення.

5.5. Кожна особа, стосовно якої порушено питання про порушення нею академічної доброчесності, має такі права:

– ознайомлюватися з усіма матеріалами перевірки щодо встановлення факту порушення академічної доброчесності, подавати до них зауваження;

– особисто або через представника надавати усні та письмові пояснення або відмовитися від надання будь-яких пояснень, брати участь у дослідженні доказів порушення академічної доброчесності;

– знати про дату, час і місце та бути присутньою під час розгляду питання про встановлення факту порушення академічної доброчесності та притягнення її до академічної відповідальності;

оскаржити рішення про притягнення до академічної відповідальності до органу, уповноваженого розглядати апеляції, або до суду.

5.6. Рішення Комісії може бути оскаржене в письмовій формі впродовж десяти робочих днів з моменту ознайомлення з прийнятим рішенням. Апеляція подається на ім'я Голови Вченої ради Університету. Вчена рада діє відповідно до чинного регламенту.

За результатами розгляду заяви Вчена рада ухвалює відповідне рішення та передає на розгляд Ректорові Університету.

6. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

6.1. Кодекс погоджується Вченою радою Університету та затверджується Конференцією трудового колективу Університету і вводиться в дію наказом ректора.

Зміни та доповнення до Кодексу вносяться за поданням ректора, ректорату, Вченої ради, органу студентського самоврядування, комісії з питань академічної доброчесності та корпоративної етики і приймаються у такому ж самому порядку як і затвердження Кодексу.

6.2. Університет забезпечує публічний доступ до тексту Кодексу, який розміщується на офіційному веб-сайті Університету протягом десяти днів з дня його затвердження.

6.3. Учасники освітнього процесу повинні знати норми Кодексу та керуватись ними. Незнання або нерозуміння норм Кодексу не є виправданням неетичної поведінки та порушення засад академічної доброчесності та корпоративної етики, і не позбавляють від відповідальності за порушення його норм.

Проректор з наукової роботи І.В. ХАДЖИНОВ